

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 705

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 iulie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 208 din 25 martie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. b), c) și d), ale art. 103 alin. (2)—(6) și ale art. 104 alin. (1)—(4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	2–5			
Decizia nr. 255 din 20 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare	5–8			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
740. — Hotărâre privind modificarea valorilor de inventar, comasarea numerelor M.F. 37700, 102177 și 102176 la poziția cu nr. 102176 și modificarea descrierii tehnice a unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, prin Sport Club Miercurea-Ciuc.....	9–11			
741. — Hotărâre privind actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor de identificare ale unor bunuri				
			aflate în domeniul public al statului și în administrarea Inspectoratului Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Brăila din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.....	12
		750.	— Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui bun imobil și darea acestuia în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Mureș, instituție publică în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, actualizarea descrierii tehnice, adresei și valorii de inventar a unui bun imobil, precum și comasarea a două bunuri imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	13–14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		956.	— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.132/2013 privind aplicarea Codului de reguli practice de siguranță din 2011 pentru navele care transportă încărcături de lemn pe punte (Codul TDC 2011), adoptat de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1048(27) din 30 noiembrie 2011	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 208**

din 25 martie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. b), c) și d), ale art. 103 alin. (2)—(6) și ale art. 104 alin. (1)—(4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. b), c) și d), ale art. 103 alin. (2)—(6) și ale art. 104 alin. (1)—(4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Alexandru Cadar în Dosarul nr. 80/296/2019 al Judecătoriei Satu Mare — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 250D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către autorul excepției prin care se solicită judecarea în lipsă.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Referitor la sancțiunile disciplinare reglementate de textele criticate, se arată că acestea urmăresc asigurarea scopului avut în vedere de legiuitor, și anume păstrarea unei conduite adecvate în mediul carceral. Totodată, acestea se pot aplica pe o perioadă scurtă, proporțională cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite. Referitor la compunerea comisiei de disciplină, apreciază că sunt neîntemeiate criticile formulate de autorul excepției. Arată că împotriva hotărârii luate de comisia de disciplină deținutul se poate plânga la judecătorul de supraveghere a privării de libertate și, ulterior, poate face contestație la instanța judecătorească competentă, asigurându-se, astfel, accesul la un magistrat. În ceea ce privește caracterul definitiv al hotărârii pronunțate de instanța judecătorească în această materie, apreciază că, fiind o fază ulterioară stabilirii vinovăției persoanei, textul criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate. Prin reglementarea posibilității formulării plângerii și a contestației, legiuitorul asigură accesul persoanei condamnate la o instanță judecătorească.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 80/296/2019, **Judecătoria Satu Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. b), c) și d), ale art. 103 alin. (2)—(6) și ale art. 104 alin. (1)—(4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Alexandru Cadar cu ocazia soluționării contestației formulate împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că în situația în care un deținut săvârșește o abatere disciplinară, acesta trebuie inclus în programe de reeducare mai intense și nicidecum nu trebuie să i se interzică să participe la acestea. De asemenea, în cazul în care un deținut săvârșește o abatere disciplinară care nu are legătură cu munca, prin aplicarea sancțiunii disciplinare a suspendării dreptului de a presta o muncă, pe o perioadă de cel mult o lună, se ajunge ca persoana condamnată să creadă că în stare de libertate nu are rost să muncească, pentru că în cazul în care greșește cu ceva își va pierde locul de muncă. De asemenea, prin aplicarea sancțiunii disciplinare a suspendării dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală sau exercitarea drepturilor la apărare, petiționare, corespondență și asistență medicală, pe o perioadă de cel mult două luni, se ajunge ca persoana condamnată să fie supusă torturii și tratamentelor degradante.

6. În ceea ce privește dispozițiile art. 103 și art. 104 din Legea nr. 254/2013, se susține că acestea sunt neconstituționale, deoarece nu permit deținutului acuzat de săvârșirea unei abateri disciplinare să fie asistat de un avocat nici în fața comisiei de disciplină, nici în fața instanței judecătorești. Pe de altă parte, apreciază că este încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece hotărârea pronunțată de instanța judecătorească cu ocazia soluționării contestației formulate împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de supraveghere a privării de libertate este definitivă, neputând fi introdusă nicio cale de atac împotriva acesteia.

7. **Judecătoria Satu Mare — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, prin instituirea unor reguli de urmat în penitenciar, persoanele încarcerate își cresc șansele de reintegrare socială, după liberare. În situația încălcării acestor reguli, în Legea nr. 254/2013 sunt prevăzute atât abaterile disciplinare care pot fi comise de condamnați, cât și sancțiunile aplicabile acestora. Scopul acestor sancțiuni este de a determina persoana condamnată să adopte o conduită adecvată mediului carceral și nicidecum de a o supune unor tratamente inumane sau torturii. Arată că susținerile autorului excepției în sensul că prin aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 101 alin. (1) lit. b), c) și d) din Legea nr. 254/2013 nu se respectă dispozițiile art. (3) alin. (2) din același act normativ referitoare la scopul pedepsei, acela ca deținutul să-și formeze o atitudine corectă față de lege, de regulile de conviețuire socială și de muncă, nu sunt fondate. În acest sens arată că, în cazul în care acesta nu ar fi sancționat

pentru comiterea unei abateri și nu s-ar încerca responsabilizarea sa, executarea pedepsei în penitenciar nu ar însemna decât o simplă trecere a timpului, în condiții similare cu cele din libertate, fără îngrădiri de niciun fel, ceea ce ar lăsa impresia opiniei publice că statul nu sancționează comportamentele infracționale. De asemenea, faptul că unui deținut i se suspendă dreptul de a munci pe o perioadă limitată de timp, în condițiile în care este cunoscut faptul că zilele câștigate ca urmare a prestării de munci în penitenciar se scad din pedeapsa de executat, este de natură să îl determine să adopte o conduită exemplară, tocmai pentru a putea fi selectat la muncă și a-și scurta perioada executată în penitenciar.

8. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 și art. 104 din Legea nr. 254/2013, instanța judecătorească susține că cercetarea disciplinară a deținuților, pentru comiterea unor abateri în penitenciar, se efectuează de comisiile de disciplină constituite în fiecare loc de deținere, în componența acestora fiind desemnate persoane care efectuează cercetări prealabile, audiază persoana cercetată, martori, administrează probe, iar rezultatul cercetărilor este consemnat în hotărârea finală a comisiei de disciplină. Conform dispozițiilor art. 104 din Legea nr. 254/2013, persoana care a fost sancționată disciplinar poate formula plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la comunicarea hotărârii, aceasta fiind prima cale de atac permisă de lege. Așadar, dacă judecătorul delegat la penitenciar ar face parte din comisia de disciplină, s-ar ajunge în situația în care acesta să nu mai poată soluționa plângerile formulate de persoanele nemulțumite de sancțiunile aplicate. Procedura în fața judecătorului de supraveghere delegat la penitenciar este specificată în Legea nr. 254/2013, acesta soluționând plângerea prin încheiere. Persoana condamnată poate formula contestație împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, în termen de 5 zile de la comunicarea, aceasta fiind a doua cale de atac permisă de lege.

9. Instanța apreciază ca fiind neîntemeiată critica referitoare la caracterul definitiv al încheierii prin care se soluționează contestația. Legea îi permite condamnatului să uzeze de două căi de atac, ambele fiind supuse analizei unui judecător, chiar dacă judecătorul de supraveghere a privării de libertate din penitenciar nu este considerat instanță în sensul Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, acesta fiind un magistrat care funcționează în cadrul judecătoriei, delegat la penitenciar în condițiile art. 8 din Legea nr. 254/2013.

10. În ceea ce privește susținerile contestatorului referitoare la faptul că nu îi este garantat dreptul la apărare, întrucât asistența juridică nu este obligatorie, instanța arată că, deși Legea nr. 254/2013 prevede că asistența juridică nu este obligatorie în etapa soluționării contestației formulate de condamnat împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, nimic nu împiedică instanțele de judecată să dea eficiență dispozițiilor art. 90 lit. b) din Codul de procedură penală și să desemneze apărători din oficiu în asemenea cauze, în situația în care apreciază că deținutul nu și-ar putea face singur apărarea.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 101 alin. (1) lit. b), c) și d), ale art. 103 alin. (2)—(6) și ale art. 104 alin. (1)—(4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 101 alin. (1) lit. b), c) și d): „(1) *Sancțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare sunt: [...]*

b) suspendarea dreptului de a participa la activități culturale, artistice și sportive, pe o perioadă de cel mult o lună;

c) suspendarea dreptului de a presta o muncă, pe o perioadă de cel mult o lună;

d) suspendarea dreptului de a primi și de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală sau exercitarea drepturilor la apărare, petiționare, corespondență și asistență medicală, pe o perioadă de cel mult două luni.”;

— Art. 103 alin. (2)—(6): „(2) *Comisia de disciplină este formată din directorul adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar, în calitate de președinte, directorul adjunct pentru educație și asistență psihosocială și un ofițer desemnat de directorul penitenciarului, în calitate de membri. Secretariatul comisiei este asigurat de persoana numită în acest sens de directorul penitenciarului.*

(3) Directorul penitenciarului desemnează una sau mai multe persoane din cadrul personalului penitenciarului, altele decât supraveghetorii, să efectueze cercetarea prealabilă. Persoana desemnată sau persoanele desemnate aduc la cunoștința deținuțului motivul declanșării procedurii disciplinare și faptul că acesta poate propune administrarea de probe. Dispozițiile art. 61 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) În termen de 10 zile de la sesizarea comisiei de disciplină, persoana desemnată prezintă acesteia rezultatele cercetării prealabile. Cercetarea prealabilă are ca scop lămurirea incidentului sub toate aspectele și presupune audierea persoanei condamnate cercetate și verificarea apărărilor acesteia.

(5) În termen de 10 zile de la primirea rezultatelor cercetării prealabile, comisia de disciplină, după ascultarea persoanei condamnate și a oricărei altei persoane care are cunoștință despre împrejurările în care a fost săvârșită fapta, aplică prin hotărâre scrisă una dintre sancțiunile disciplinare sau, după caz, clasează dosarul de cercetare disciplinară.

(6) La stabilirea sancțiunii disciplinare se ține seama de natura și modul de comitere a abaterii, de persoana și starea de sănătate a condamnatului, de abaterile disciplinare săvârșite anterior, de atitudinea persoanei condamnate după săvârșirea abaterii și în timpul procedurii disciplinare.”;

— Art. 104 alin. (1)—(4): „(1) *Împotriva hotărârii comisiei de disciplină, prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, persoana condamnată poate face plângere la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, în termen de 3 zile de la comunicarea hotărârii.*

(2) Plângerea formulată conform alin. (1) suspendă executarea sancțiunilor disciplinare.

(3) Persoana condamnată este ascultată la locul de deținere, în mod obligatoriu.

(4) Competența de soluționare a plângerii aparține judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la penitenciarul a cărui comisie a aplicat sancțiunea disciplinară.”

15. Autorul excepției apreciază că dispoziția criticată contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit căruia în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 15 alin. (1) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber la justiție, art. 22 alin. (1) și (2) referitor la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 24 alin. (1) și (2) referitor la dreptul la apărare, art. 34 alin. (1) referitor la dreptul la ocrotirea sănătății, art. 41 alin. (1) referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 124 alin. (1) și (2) referitor la înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (1), (2) și (5) referitor la instanțele judecătorești și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. b), c) și d) din Legea nr. 254/2013, Curtea observă că, potrivit încheierii prin care a fost sesizată, pe rolul instanței de trimitere se află judecarea contestației formulate, conform art. 104 din Legea nr. 254/2013, împotriva Încheierii nr. 157 din 13 decembrie 2018, pronunțate de judecătorul de supraveghere a privării de libertate, prin care acesta a soluționat plângerea persoanei condamnate care solicita anularea, pentru lipsa vinovăției, a sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 101 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 254/2013. Sancțiunea fusese aplicată de Comisia de disciplină din cadrul Penitenciarului Satu Mare, prin Hotărârea nr. 442 din 16 noiembrie 2018, pentru comiterea abaterii disciplinare ușoare, prevăzută de art. 81 lit. l) raportat la art. 100 alin. (3) din Legea nr. 254/2013.

17. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. b), c) și d) din Legea nr. 254/2013 este inadmisibilă, întrucât acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei, atât timp cât o eventuală soluție de admitere nu ar avea nicio înrăurire asupra soluționării procesului în care a fost invocată. În acord cu jurisprudența Curții Constituționale, „legătura cu soluționarea cauzei” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 818 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 10 aprilie 2018, paragraful 19).

18. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (2)—(6) și ale art. 104 alin. (1)—(4) din Legea nr. 254/2013, Curtea constată că se critică lipsa unei căi de atac împotriva hotărârii pronunțate de judecătorie ca urmare a soluționării contestației formulate împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de supraveghere a privării de libertate. Curtea sesizează că dispozițiile criticate nu conțin soluția legislativă criticată, aceasta regăsindu-se în alin. (14) al art. 104 din Legea nr. 254/2013, potrivit căruia „hotărârea judecătorești este definitivă”.

19. Referitor la acest aspect, Curtea, prin Decizia nr. 632 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 1 februarie 2018, a reținut că procedura reglementată de dispozițiile art. 104 din Legea nr. 254/2013 constituie garanții ale dreptului de acces liber la justiție, respectiv o aplicare de către legiuitor a dispozițiilor constituționale ale art. 21. Referitor la dreptul fundamental mai sus referit, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că acesta este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau interes legitim, se poate adresa, cel puțin o dată, unei instanțe naționale (a se vedea Decizia nr. 17

din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015). Însă, prin aceeași jurisprudență, s-a arătat că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, inclusiv în privința căilor de atac ce pot fi exercitate împotriva hotărârilor judecătorești (a se vedea Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009) și, totodată, că dreptul de acces liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, legiuitorul putând stabili reguli diferite, în considerarea unor situații diferite (a se vedea Decizia nr. 129 din 6 decembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 23 mai 1996).

20. De asemenea, Curtea a constatat că prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale instituie asigurarea unei căi de atac interne care să trateze fondul unei „plângeri admisibile” și să ofere o soluție adecvată (a se vedea Hotărârea din 16 iulie 2014, pronunțată în Cauza *Ališić și alții împotriva Bosniei și Herțegovinei, Croației, Serbiei, Sloveniei și Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei*, paragraful 131). Or, procedura de soluționare a contestației, formulată conform dispozițiilor art. 104 alin. (9) din Legea nr. 254/2013, este precedată de soluționarea, de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate, a unei alte plângeri, cu privire la decizia administrativă a comisiei de disciplină din cadrul penitenciarului în care petentul se află în executarea unei pedepse privative de libertate, aspecte care, coroborate cu dreptul de a formula contestație împotriva încheierii judecătorești de supraveghere a privării de libertate, satisfac exigențele dreptului la un recurs efectiv.

21. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la imposibilitatea deținutului acuzat de săvârșirea unei abateri disciplinare de a fi asistat de un avocat în fața comisiei de disciplină și în fața instanței judecătorești, Curtea reține că o critică asemănătoare a fost soluționată de către instanța de contencios constituțional atunci când a fost sesizată cu neconstituționalitatea dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. Astfel, Curtea, prin Decizia nr. 462 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 7 iunie 2007, și Decizia nr. 1.204 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 28 octombrie 2009, a statuat că „prevederile legale contestate se circumscriu celei de-a treia fază a procesului penal, și anume fazei de executare, și reglementează cu privire la regimul de executare a pedepsei privative de libertate, la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate și la plângerea împotriva comisiei de disciplină. Prin urmare, cadrul general de reglementare vizează o activitate ulterioară fazei de judecată în care s-a stabilit deja existența vinovăției în materie penală. Așa fiind, aspectele criticate de autorul excepției excedează procedurii penale speciale care guvernează numai fazele de urmărire penală și de judecată, deoarece situația juridică a condamnatului nu este identică cu cea a făptuitorului, învinuitului ori cu cea a inculpatului. Așa fiind, prevederile contestate de autor nu suprimă dreptul la apărare, în sensul consfințit de art. 24 din Legea fundamentală. Astfel, nimic nu îl oprește pe condamnat să își angajeze un avocat pe tot cursul procesului ce vizează aspecte referitoare la executarea pedepsei. Împrejurarea că acesta este privat de libertate, ca urmare a unei condamnări definitive, nu este de natură a atrage aplicabilitatea dispozițiilor legale referitoare la asistența juridică obligatorie”.

22. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (1) lit. b), c) și d) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Alexandru Cadar în Dosarul nr. 80/296/2019 al Judecătorei Satu Mare — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 103 alin. (2)—(6) și ale art. 104 alin. (1)—(4) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Satu Mare — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 martie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 255

din 20 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Vasile Groza în Dosarul nr. 419/57/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.319D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 503 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă și respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 419/57/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 503 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatorul-intimat-reclamant Vasile Groza în cadrul soluționării contestației în anulare formulate de acesta împotriva Deciziei nr. 3.357/2018, pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal. Prin această decizie, instanța a admis recursul declarat de pârâțul Penitenciarul Aiud împotriva Sentinței nr. 4.418/CAF/2017,

pronunțată de Tribunalul Alba, a casat în parte sentința atacată și, rejudecând cauza în limitele casării, a admis în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Vasile Groza în contradictoriu cu pârâțul Penitenciarul Arad și a obligat pârâțul să plătească reclamantului suma de bani reprezentând diferența dintre drepturile bănești aferente perioadei 30 decembrie 2013—31 decembrie 2016 și salariul efectiv încasat, actualizată cu indicii de inflație de la data plății.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, referitor la dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 1 din Codul de procedură civilă, autorul excepției arată că, în cauză, obiectul acțiunii formulate era un litigiu de muncă având ca obiect plata unor drepturi salariale. Competența primei instanțe a aparținut Tribunalului Alba — Secția de contencios administrativ și fiscal și, fiind vorba despre un litigiu de muncă, apelul era calea de atac prevăzută de lege, iar nu recursul, așa cum a menționat Tribunalul Alba — Secția de contencios administrativ și fiscal în sentință. Se susține că dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 1 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în ceea ce privește sintagma „*deși se invocase excepția corespunzătoare, instanța de recurs a omis să se pronunțe asupra acesteia*”. În acest sens, se susține că este neconstituțională sancționarea justițiabilului, chiar reprezentat, prin pierderea unui grad de jurisdicție, în situația în care nu a invocat excepția necompetenței în fața instanței care a pronunțat hotărârea definitivă, „instanță care nu era competentă material sau care a judecat cu încălcarea normelor referitoare la alcătuirea instanței”. Se arată că justițiabilul a respectat calea de atac înscrisă greșit în sentință și că drept urmare a acestei greșeli „se schimbă legea”, or, acest fapt nu este posibil, deoarece este încălcat dreptul la un proces echitabil. În plus, judecătorul este obligat să aplice legea, iar calea de atac nu este la latitudinea părții, ci este stabilită de instanța de control judiciar. Din cauza modului în care este formulat art. 503 alin. (2) pct. 1 din Codul de procedură civilă, este sancționat justițiabilul care nu a sesizat care este calea de atac legală — apel sau recurs, „nesesizare datorată tot înscrierii greșite în sentință a căii de atac”. Soluționând în recurs, Curtea de Apel Alba Iulia a comis o nelegalitate, deoarece era competentă să judece în apel, ceea ce dădea dreptul reclamantului să solicite probe în apărare și contraexpertiză la înscrisurile fără valoare de înscrisuri noi. Însă, judecând în recurs, reclamantul nu a mai avut posibilitatea să se apere.

6. Referitor la dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, autorul excepției consideră că acestea sunt neconstituționale, în măsura în care angajatorul instituție bugetară nu acordă compensarea cu timp liber corespunzător pentru orele suplimentar prestate și nici nu plătește aceste ore suplimentare pe care angajatul său a fost obligat să le presteze în temeiul deciziei primite. Mai susține că atât la data pronunțării sentinței atacate, cât și la data pronunțării deciziei atacate, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 „era abrogat și nu coroborează legile aplicabile”. Fiind abrogat la data soluționării recursului, nu subzistă motivarea dată de instanța de recurs cererii privind plata orelor suplimentare, astfel că se încălcă dispozițiile art. 45 din Legea nr. 293/2004 privind Statutul funcționarilor publici cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor, ale art. 122 și 123 din Codul muncii și ale art. 41 alin. (2) și art. 42 alin. (1) din Constituție.

7. Cu privire la dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 2 din Codul de procedură civilă, se susține că acestea contravin prevederilor art. 16 alin. (1)—(3) și ale art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, pentru necuprinderea și a „erorii judiciare” în noțiunea de „eroare materială”, în accepțiunea dată acestei noțiuni în cazul contestației în anulare, în măsura în care temeiul de drept avut în vedere de instanță este inaplicabil cauzei și, astfel, hotărârea

atacată încalcă drepturile constituționale și legile aplicabile în materie, și anume art. 45 din Legea nr. 293/2004, art. 122 și 123 din Codul muncii și art. 41 alin. (2) și art. 42 alin. (1) din Constituție. În cazul în care instanța care a pronunțat hotărârea definitivă și-a întemeiat soluția pronunțată pe un temei legal inaplicabil în cauză, hotărârea pronunțată este evident contrară esenței unei hotărâri judecătorești, prin care trebuie să se restabilească ordinea de drept. Astfel, partea nedreptățită nu are posibilitatea de a accede la căile extraordinare de atac, deoarece nu ne aflăm în prezența unei erori materiale. Eroarea de natură să afecteze însuși conținutul soluției pronunțate de judecător și aplicarea unui temei de drept nelegal scapă controlului unei contestații în anulare. Or, eroarea în stabilirea legii aplicabile este o veritabilă eroare materială în sensul larg al noțiunii, iar imposibilitatea exercitării unui control cu privire la legea aplicabilă litigiului încalcă accesul la justiție și dreptul la proces echitabil, precum și egalitatea în fața legii.

8. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, autorul acesteia urmărind practic extinderea sau modificarea motivelor contestației în anulare, precum și interpretarea unor dispoziții de lege. Or, prin intermediul excepției de neconstituționalitate se verifică compatibilitatea dispozițiilor legale cu cele constituționale. Reglementarea motivelor de admisibilitate a căilor de atac este atributul exclusiv al legiuitorului. Referitor la dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, instanța apreciază că autorul excepției urmărește interpretarea unor dispoziții de lege, însă acesta este atributul instanțelor judecătorești, iar nu al Curții Constituționale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă (*Obiectul și motivele contestației în anulare*) și ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă au următorul cuprins: „*Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când: 1. hotărârea dată în recurs a fost pronunțată de o instanță necompetentă absolut sau cu încălcarea normelor referitoare la alcătuirea instanței și, deși se invocase excepția corespunzătoare, instanța de recurs a omis să se pronunțe asupra acesteia; 2. dezlegarea dată recursului este rezultatul unei erori materiale; [...]*”. Dispozițiile art. 9 din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 57/2015 au următorul cuprins: „În anul 2016, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora, cu excepția situațiilor când prin prezenta ordonanță de urgență se dispune altfel.” Curtea constată că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Însă, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căroră „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea va analiza constituționalitatea textelor de lege cu care a fost sesizată.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1)—(3) privind egalitatea în drepturi și în art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, iar prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 41 alin. (2) și (3) privind protecția socială a muncii și durata normală a zilei de lucru de 8 ore și în art. 42 alin. (1) privind interzicerea muncii forțate.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că acestea reglementează obiectul și motivele contestației în anulare — cale extraordinară de atac. Cu privire la aceste dispoziții, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 838 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 2 mai 2018, constatând constituționalitatea acestora. Curtea a reținut că, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 483 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 20 august 2015, a constatat, referitor la contestația în anulare, că aceasta este o cale extraordinară de atac, de retractare și nesuspensivă de executare, prin care se cere însăși instanței ce a pronunțat hotărârea atacată, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, să își anuleze propria hotărâre și să procedeze la o nouă judecată. În Codul de procedură civilă din 1865, contestația în anulare era reglementată de art. 317—321, iar doctrina a distins între două categorii de contestații în anulare, calificate în funcție de tipul hotărârilor judecătorești și de motivele exercitării acestora, respectiv contestația în anulare obișnuită, de drept comun, și contestația în anulare specială, distincția păstrându-și valabilitatea și în ceea ce privește noua reglementare. Prin Decizia nr. 838 din 14 decembrie 2017, precitată, paragraful 42, Curtea a constatat că, prin art. 503 alin. (2) din Codul de procedură civilă, legiuitorul a reglementat calea de atac extraordinară a contestației în anulare speciale numai pentru hotărârile instanței de recurs și, în condițiile prevăzute la art. 503 alin. (3), pentru hotărârile instanței de apel, spre deosebire de calea de atac extraordinară a contestației în anulare obișnuite, de drept comun, care are ca obiect hotărârile definitive. Astfel, a creat o protecție suplimentară oferită justițiabililor, în sensul că motivele de la contestația în anulare specială se adaugă la

cele generale pentru apel și recurs. Această reglementare respectă dispozițiile art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit căroră legiuitorul stabilește condițiile de exercitare a căilor de atac. Totodată, la paragrafele 43 și 44 ale aceleiași decizii, referitor la posibilitatea exercitării unei căi de atac, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca modalități de exercitare a drepturilor procedurale, accesul liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege. În ceea ce privește asigurarea egalității cetățenilor în exercitarea drepturilor lor procesuale, inclusiv a căilor de atac, Curtea a reținut că, în instituirea regulilor de acces al justițiabililor la aceste drepturi, legiuitorul este ținut de respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție. De aceea nu este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. De asemenea, Curtea a reținut că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

16. Referitor la susținerile autorului excepției de neconstituționalitate din prezenta cauză, potrivit căroră, „din cauza modului în care este formulat art. 503 alin. (2) pct. 1 din Codul de procedură civilă, este sancționat justițiabilul care nu a sesizat care este calea de atac legală — apel sau recurs, nesesizare datorată tot înscrierii greșite în sentință a căii de atac”, Curtea reține că acestea reprezintă, în realitate, chestiuni de interpretare și aplicare a dispozițiilor de lege referitoare la natura litigiilor având ca obiect drepturi bănești solicitate de funcționarii publici și la căile de atac, aspecte care nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanțelor judecătorești. Astfel, autorul excepției — funcționar public susține că obiectul acțiunii formulate de el, prin care a solicitat plata de drepturi bănești de la Penitenciarul Aiud, constă într-un litigiu de muncă, de competența tribunalului, iar calea de atac ar fi trebuit să fie apelul, iar nu recursul, pe care în mod greșit l-a soluționat curtea de apel. Așadar, problema pusă în discuție de autorul excepției este aceea a naturii juridice a litigiului în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate și, în consecință, a naturii procedurii, inclusiv a căilor de atac, după cum urmează: ori este vorba despre un litigiu de muncă, de competența în primă instanță a secției de litigii de muncă a tribunalului (a cărei hotărâre poate fi atacată cu apel la curtea de apel), ori este vorba despre un litigiu de contencios administrativ, de competența în primă instanță a secției de contencios administrativ a tribunalului (a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs la curtea de apel). Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, prin Decizia nr. 10 din 16 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 28 iunie 2018, a reținut — în cazul unor litigii de funcție publică, în care problemele de drept referitoare la stabilirea competenței materiale și funcționale a instanțelor de a soluționa anumite cauze rezultă din calificarea diferită a litigiilor ca fiind litigii de muncă sau litigii de contencios

administrativ — că, în cauzele analizate, pretenția concretă dedusă judecății, obiect al cererii de chemare în judecată, consta în obligarea angajatorului, autoritate publică, la plata unor drepturi bănești aferente desfășurării activității în cadrul unor raporturi juridice de serviciu de către anumite categorii de persoane și că, în toate cazurile analizate, refuzul angajatorului, autoritate publică, nu se înfățișează ca obiect al acțiunii judiciare, în sensul art. 8 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 554/2004, ci are valoarea de cauză a acțiunii (*causa petendi*), competența generală a jurisdicției administrative fiind atrasă în temeiul art. 109 din Legea nr. 188/1999, iar nu în considerarea prevederilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. f) și i) și alin. (2) și art. 8 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, chiar dacă una dintre părțile aflate în litigiu era o autoritate publică. Având în vedere acestea, Curtea constată că susținerile principale ale autorului excepției referitoare la dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora instanța care a judecat cauza privind acordarea de drepturi bănești în primă instanță — Tribunalul Alba — Secția de contencios administrativ — a greșit atunci când a menționat în sentință calea de atac a recursului și potrivit cărora dispozițiile criticate referitoare la contestația în anulare sunt neconstituționale deoarece nu cuprind și eroarea judiciară (ci doar eroarea materială) printre motivele de formulare a unei contestații în anulare, nu reprezintă chestiuni de constituționalitate a textelor de lege criticate din Codul de procedură civilă, ci constituie aspecte care țin de interpretarea și aplicarea dispozițiilor de lege referitoare la stabilirea competenței materiale și funcționale a instanțelor de a soluționa litigiile având ca obiect acordarea de drepturi bănești solicitate de funcționari publici.

17. Referitor la dispozițiile art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, criticate prin raportare la dispozițiile art. 41 și 42 din Constituție, Curtea reține că acestea stabilesc, în esență, că, în anul 2016, munca suplimentară efectuată peste

durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care nu se lucrează se vor compensa numai cu timp liber corespunzător. Referitor la aceeași măsură legislativă, dar aplicabilă în anii 2012—2015, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 442 din 28 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 24 octombrie 2018, sau prin Decizia nr. 658 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 17 ianuarie 2019. Prin această ultimă decizie, precitată, paragraful 20, Curtea a amintit jurisprudența sa, prin care a constatat, în esență, că „nu există obligația constituțională a statului de a asigura personalului bugetar compensare bănească pentru munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează” și, prin urmare, „acordarea de timp liber corespunzător, ca formă exclusivă de compensare a muncii suplimentare în anumiți ani, nu reprezintă o restrângere a dreptului la muncă și astfel nu poate fi reținută critica raportată la art. 53 din Constituție”.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. În final, cât privește critica raportată la dispozițiile art. 42 din Constituție privind interzicerea muncii forțate, Curtea constată că nici aceasta nu este întemeiată, deoarece munca forțată presupune ca o persoană să fie obligată să desfășoare o muncă pe care nu și-a ales-o sau să muncească într-un loc de muncă pe care nu l-a acceptat. Or, munca suplimentară nu poate constitui muncă forțată atât timp cât legiuitorul a prevăzut o formă de compensare a acesteia, și anume, în cazul dispozițiilor criticate, o formă de compensare exclusiv cu acordarea de timp liber corespunzător.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Groza în Dosarul nr. 419/57/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 503 alin. (2) pct. 1 și 2 din Codul de procedură civilă și ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

privind modificarea valorilor de inventar, comasarea numerelor M.F. 37700, 102177 și 102176 la poziția cu nr. 102176 și modificarea descrierii tehnice a unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, prin Sport Club Miercurea-Ciuc

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă comasarea numerelor M.F. 37700, 102177 și 102176 la poziția cu nr. 102176, modificarea valorilor de inventar și a descrierii tehnice a bunului rezultat în urma comasării, ca urmare a înscrierii bunurilor în aceeași carte funciară, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Tineretului și Sportului își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 30 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul tineretului și sportului,

Carol-Eduard Novák

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, prin Sport Club Miercurea-Ciuc, pentru care se actualizează valoarea de inventar, se comasează și se modifică descrierea tehnică a imobilului rezultat ca urmare a comasării, ca urmare a reevaluării și înscrierii în aceeași carte funciară, în condițiile legii

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumirea imobilului	Datele de identificare ale imobilului	Valoarea din inventarul bunurilor (lei)	Valoarea actualizată a bunului rezultat în urma comasării	Adresa	Administrator
Bunurile care se comasează	1	8.26.02	Pistă naturală de patinaj viteză	Pistă betonată de 400 m lungime și 11 m lățime, instalație de iluminat, anexe	1.165.503			
	2	8.26.02	Sediu administrativ și patinoar artificial acoperit	Suprafață totală: 84.000 mp, din care: suprafață gheață — 1.800 mp, tribună — 1.800 locuri, 3 birouri, sală protocol, ateliere, magazie, anexe	10.142.072			
	3	8.26.02	Grup de cazare și alimentație	Clădire P + 2, 25 locuri de cazare, anexe	293.320			
Bun rezultat ca urmare a comasării	4	8.26.02	Complex sportiv și spații administrative	Imobil compus din teren împrejmuit parțial cu gard în suprafață totală de 27.807 mp, din care: 15.271 mp — curți-construcții; 1.537 mp — patinoar neacoperit pentru antrenamente; 10.999 mp — pistă naturală de patinaj viteză betonată, cu instalații de iluminat și teren de fotbal și construcții: C1 — patinoar artificial acoperit, cu suprafață construită la sol: 4.344 mp, suprafață construită desfășurată: 8.290 mp, construit în anul 1972 pe 2 niveluri din beton și cărămidă, compus din: parter (4.344 mp) — patinoar artificial, 9 vestiare, 5 birouri, sală de ședință, 4 holuri, sală tratament sanitar, laborator antidoping, 1 cabinet medical, post transformare, centrală energetică, centrală termică, holul robelor, vestiar angajați, 2 magazine de prezentare articole sportive, 1 bufet, 1 punct de desfacere de incintă, 4 grupuri sanitare, 4 coridoare, 1 sală de forță; etaj (3.946 mp — tribună cu 2.109 locuri, cameră de supraveghere video și transmisii TV	11.600.895	14.630.056	Localitatea Miercurea-Ciuc, str. Nicolae Bălcescu nr. 9, județul Harghita	Ministerul Tineretului și Sportului, prin Sport Club Miercurea-Ciuc CUI: 4367850

TOTAL:						11.600.895	14.630.056		
<p>C2 — grup de cazare și alimentație; suprafață construită la sol: 208 mp, suprafață construită desfășurată: 532 mp, clădire P (208 mp) + 2 etaje (324 mp), construită în anul 1972, din cărămidă cu acoperiș de țiglă, cu 28 locuri de cazare și sală pentru cantină, restaurant și terasă;</p> <p>C3 — centrală frigorifică (parter); suprafață construită la sol: 489 mp, suprafață construită desfășurată: 489 mp, construită în anul 1972 din BCA, compusă din 4 magazine, 1 atelier, sală de radioamatorism;</p> <p>C4 — turn de răcire construit în anul 1972; suprafață construită la sol: 77 mp, suprafață construită desfășurată: 77 mp;</p> <p>C5 — instalație de răcire York, construită în anul 1972 (1 nivel); suprafață construită la sol: 19 mp, suprafață construită desfășurată: 19 mp;</p> <p>C6 — vestiar pentru patinaj, construit în anul 1972 din cărămidă, cu 2 grupuri sanitare și 6 vestiare pe 1 nivel; suprafață construită la sol: 290 mp, suprafață construită desfășurată: 290 mp CF: 57430</p>									

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor de identificare
ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Inspectoratului
Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Brăila din subordinea
Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar și modificarea datelor de identificare ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Inspectoratului Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Brăila din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Nechita-Adrian Oros
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 8 iulie 2021.
Nr. 741.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului și în administrarea Inspectoratului Teritorial
pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Brăila din subordinea Ministerului Agriculturii
și Dezvoltării Rurale pentru care se actualizează valoarea de inventar și se modifică datele de identificare**

Nr. crt.	Nr. MF și codul de clasificare	Administrator (denumire, CUI)	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar — lei —
1.	MF 40173 cod 8.28.10	Inspectoratul Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Brăila CUI-5217540	Clădire administrativă	Suprafață construită = 261 mp; Suprafață desfășurată = 522 mp; Regim de înălțime = parter + 1 etaj, cărămidă; Suprafață teren = 1033 mp; CF = 75049	Țara: România; Județ: Brăila; Municipiul Brăila; Calea Galați; nr. 344, lot 2	1.058.264
2.	MF 144754 cod 8.28.08	Inspectoratul Teritorial pentru Calitatea Semințelor și Materialului Săditor Brăila CUI-5217540	Garaje	Suprafață construită = 79 mp; Suprafață desfășurată = 79 mp; Regimul de înălțime = parter; CF = 75049	Țara: România; Județ: Brăila; Municipiul Brăila; Calea Galați; nr. 344, lot 2	54.032

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unui bun imobil și darea acestuia în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Mureș, instituție publică în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, actualizarea descrierii tehnice, adresei și valorii de inventar a unui bun imobil, precum și comasarea a două bunuri imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea cu număr M.F. nou în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Mureș, instituție publică în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, a unui bun imobil având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Bunul imobil prevăzut la alin. (1) se utilizează pentru desfășurarea activităților specifice de gospodărire a apelor la Cantonul de exploatare Mureș Superior.

(3) Predarea-primirea bunului imobil prevăzut la alin. (1) operează la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea descrierii tehnice, adresei și valorii de inventar a bunului imobil cu numărul M.F. 150908, ca urmare a intabulării, respectiv a reevaluării, potrivit anexei nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă comasarea numărului M.F. nou și a numărului M.F. 150908 într-un singur număr, respectiv M.F. 150908, ca urmare a înscrierii bunurilor imobile în aceeași carte funciară, potrivit anexei nr. 3.

Art. 4. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 8 iulie 2021.
Nr. 750.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dă în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Mureș, instituție publică în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	16335444	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite	RO 24326056	Administrația Națională „Apele Române”
3. Ordonator terțiar de credite	RO 23719936	Administrația Bazinală de Apă Mureș

Nr. crt.	Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —
1	Se va atribui de către Ministerul Finanțelor.	8.28.01	Teren	S teren = 847 mp, CF nr. 55433, UAT Joseni	Țara: România; județul Harghita; comuna Joseni; nr.: 812/A	2018	59.475,96

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil aflat în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Mureș, instituție publică în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, la care se actualizează descrierea tehnică, adresa și valoarea de inventar ca urmare a intabulării și reevaluării

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	16335444	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite	RO 24326056	Administrația Națională „Apele Române”
3. Ordonator terțiar de credite	RO 23719936	Administrația Bazinală de Apă Mureș

Nr. crt.	Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —
1	150908	8.28.01	Canton de exploatare Mureș Superior — utilitate publică	Sonstr_C1-canton = 154 mp, Sdesf_C1-canton = 454 mp, clădire tip D+P+M, CF nr. 55433, UAT Joseni	Țara: România; județul Harghita; comuna Joseni; nr.: 812/A	1999	588.476,21

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aflate în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, prin Administrația Bazinală de Apă Mureș, instituție publică în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, care se comasează ca urmare a înscrierii lor în aceeași carte funciară

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	16335444	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite	RO 24326056	Administrația Națională „Apele Române”
3. Ordonator terțiar de credite	RO 23719936	Administrația Bazinală de Apă Mureș

Bunurile care se comasează sau rezultă din comasare	Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Anul dobândirii/ dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —
Bunurile care se comasează	Se va atribui de către Ministerul Finanțelor.	8.28.01	Teren	S teren = 847 mp, CF nr. 55433, UAT Joseni	Țara: România; județul Harghita; comuna Joseni; nr.: 812/A	2018	59.475,96
	150908	8.28.01	Canton de exploatare Mureș Superior — utilitate publică	S constr_C1-canton = 154 mp, Sdesf_C1-canton = 454 mp, clădire tip D+P+M, CF nr. 55433, UAT Joseni	Țara: România; județul Harghita; comuna Joseni; nr.: 812/A	1999	588.476,21
Bunul rezultat ca urmare a comasării	150908	8.28.01	Canton de exploatare Mureș Superior — utilitate publică	S teren = 847 mp, Sonstr_C1-canton = 154 mp, Sdesf_C1-canton = 454 mp, clădire tip D+P+M, CF nr. 55433, UAT Joseni	Țara: România; județul Harghita; comuna Joseni; nr.: 812/A	1999	647.952,17

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.132/2013 privind aplicarea Codului de reguli practice de siguranță din 2011 pentru navele care transportă încărcături de lemn pe punte (Codul TDC 2011), adoptat de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1048(27) din 30 noiembrie 2011

Având în vedere referatul Direcției transport naval nr. 17.389/647 din 28.04.2021 de aprobare a Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.132/2013 privind aplicarea Codului de reguli practice de siguranță din 2011 pentru navele care transportă încărcături de lemn pe punte (Codul TDC 2011), adoptat de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1048(27) din 30 noiembrie 2011,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.132/2013 privind aplicarea Codului de reguli practice de siguranță din 2011 pentru navele care transportă încărcături de lemn pe punte (Codul TDC 2011), adoptat de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1048(27) din 30 noiembrie 2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 și 633 bis din 14 octombrie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ORDIN

privind aplicarea Codului de reguli practice de siguranță din 2011 pentru navele care transportă încărcături de lemn pe punte (Codul TDC 2011), adoptat de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1048(27) din 30 noiembrie 2011, precum și a amendamentelor ulterioare la acesta”

2. **Articolul 1 și nota de subsol se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă aplicarea Codului de reguli practice de siguranță din 2011 pentru navele care transportă

încărcături de lemn pe punte (Codul TDC 2011), adoptat de Adunarea Organizației Maritime Internaționale prin Rezoluția A.1048(27) din 30 noiembrie 2011, prevăzută în anexa nr. 1*), precum și a amendamentelor aprobate de Comitetul de siguranță maritimă al Organizației Maritime Internaționale și difuzate prin circulara MSC.1/Circ.1.624 din 7 decembrie 2020, prevăzută în anexa nr. 2.

*) Anexa nr. 1 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 bis din 14 octombrie 2013.”

3. **După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 21, cu următorul cuprins:**

„Art. 21. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.”

4. **După anexă, care devine anexa nr. 1, se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Autoritatea Navală Română va lua măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Cătălin Drulă

București, 6 aprilie 2021.
Nr. 956.

MSC.1/Circ.1.624
7 decembrie 2020

ANEXĂ
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 1.132/2013)

AMENDAMENTE

la Codul de reguli practice de siguranță din 2011 pentru navele care transportă încărcături de lemn pe punte (Codul TDC 2011)

1 Adunarea, la cea de-a douăzeci și șaptea sesiune a sa (noiembrie 2011), a adoptat, prin rezoluția A.1048(27), Codul de reguli practice de siguranță din 2011 pentru navele care transportă încărcături de lemn pe punte (Codul TDC 2011).

2 Comitetul de siguranță maritimă, la cea de-a 102-a sesiune a sa (4—11 noiembrie 2020), a aprobat amendamentele la Codul de reguli practice de siguranță din 2011 pentru navele

care transportă încărcături de lemn pe punte (Codul TDC 2011), astfel cum au fost elaborate de Subcomitetul privind transportul mărfurilor și containerelor, la cea de-a șasea sesiune a sa (9—13 septembrie 2019), așa cum sunt prevăzute în anexă.

3 Statele membre sunt invitate să aducă amendamentele în atenția armatorilor, operatorilor de nave, comandanților și echipajelor navelor, precum și tuturor părților interesate.

PARTEA B

Proiectarea modurilor de dispunere a dispozitivelor de amarare a încărcăturii

CAPITOLUL 6

Principii alternative de proiectare

6.2 Accelații și forțe care acționează asupra încărcăturii

1. Paragraful 6.2.1 se înlocuiește cu următorul:

„Modul de dispunere a dispozitivelor de amarare a încărcăturii ar trebui să fie proiectat pentru a rezista la accelerațiile, precum și la forțele produse de vânt și mare, calculate în conformitate cu anexa 13 la Codul CSS.”

2 Paragrafele de la 6.2.2 până la și inclusiv 6.2.5 se șterg.

ANEXA B

Exemple de moduri de stivuire și de amarare

B.5 Exemplu de calcul — Montați pentru lemne rotunde

Exemplul B.5.3 — Montați pentru lemne rotunde pe o navă de 6.000 TDW, ce navighează în Marea Baltică

3 Textul de sub figura B.7 se înlocuiește cu următorul:

„Nava asigură un serviciu comercial în Marea Baltică, cu o prognoză meteorologică ce prevede o înălțime semnificativă

a valului de până la 5,5 metri. Astfel, factorul de reducere pentru operarea în pase cu restricții este calculat astfel:

$$f_R = 1 - (H_S - 13)^2 / 240 = 1 - (5,5 - 13)^2 / 240 = 0,76 \quad ”$$

B.6 Exemplu de calcul — Amararea prin frecare a lemnelor rotunde stivuite transversal

Exemplul B.6.1 — Amararea prin frecare a lemnelor rotunde pe o navă de 6.000 TDW

4 Ultimul paragraf de sub figura B.8 se înlocuiește cu următorul:

„Valoarea maximă permisă a înălțimii semnificative a valului H_S în acest mod de stivuire este calculată ca fiind egală cu 2,4 m conform următoarelor formule:

$$a_t = a_{t \text{ bază}} \cdot f_{R1} \cdot f_{R2} \cdot f_R$$

$$f_R = \frac{a_t}{a_{t \text{ bază}} \cdot f_{R1} \cdot f_{R2}} = \frac{3,2}{6,5 \cdot 0,93 \cdot 1,00} = 0,53$$

$$f_R = 1 - (H_S - 13)^2 / 240$$

$$H_S = 13 - \sqrt{(1 - 0,53) \cdot 240} = 2,4 \text{ m} \quad ”$$

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

